Першим у ринок зопалу вшелешкавсь я.

Не спитавши мудрої своєї дружини.

Реклама задовбала. З ранку до вечора. Вкрадливий баритон обсотував мою свідомість, умовляв, переконував, що без цього приладу я жити не зможу. Йому день і ніч не давали спокою мої болячки, він про них тільки й думав.

Доконала мене його довірлива розповідь про той апарат.

Створений для космонавтів, надсекретний прилад оцей надійшов нещодавно у вільний продаж. Його не так легко дістати, бо вмить розкуповують, але оскільки я до них вчасно звернувся, то вони для мене забронювали екземпляр.

— Скільки ж він коштує? — перепитую в гендляра телефоном. Я вже дозрів, прилад той уже й спати мені не давав.

— Всього чотири тисячі,— не забарився той. І швиденько додав: — Але це тільки для вас. Так він набагато дорожчий.

— У мене чотирьох тисяч немає,— сказав я розчаровано. І поклав рурку.

За годину — знов його голос:

— Анатолію Андрійовичу,— він уже знав моє ім'я та по батькові.— Оскільки ви інвалід Вітчизняної, ми вирішили продати вам по собівартості. Без жодних націнок. Всього дві тисячі... Лади?

Ще б не "лади"! Дві тисячі в мене були. На ліки.

— Тільки після обіду приносьте.

Після обіду дружина збиралася до дітей.

Принесли хромоване чудо. Я його одразу ж і заховав, вирішивши потроху підготувати дружину.

А наступного дня знову дзвінок. І щебет жіночий:

— Вітаю вас із приладом!

— Дякую. А хто це?

— Я пробачаюсь, але стався недогляд. Щоб користуватися приладом, необхідно приймати пігулки.

— Скільки з мене?

— Дві тисячі гривень. Щорічно.

Пожбуривши рурку, я дістав куплену з дурної голови заразу і довго копав її ногою.

А дружина, коли я їй усе розповів, покрутила біля скроні пальцем:

— Ти в мене неможливий! Треба ж отак утелющитись!

Не заперечував. Запхнув здуру придбаного чорта в куток, завалив книжками.

А за півроку настала моя черга крутити пальцем біля скроні: дружина теж ушелешкалась.

Зроду-віку не бачив її такою ошелешеною. Ходила з таким виглядом, наче перед нею весь світ завалився. Її, що сім разів зміряє, та й то ще раз переміря... Її, Євдокію Несторівну... Обвели довкруж пальця, наче дитину!

Купила електромасажер. Китайський. За три тисячі. Віддала ще й подякувала, що дві тисячі скинули як ветерану війни. А заглянула до універмагу — стоять голуб'ята по чотириста гривень штука.

І другого ж дня по телефону щебет жіночий. Про пігулки в дві з половиною тисячі гривень ціною.

— Ринкові стосунки, моя дорогенька,— втішав дружину як міг.

Ринкові стосунки...